

Nr 604

Av herr **Svanström**, om kvottilldelningen för bostadsbyggande i Kalmar län, m. m.

Tillgången till goda, ändamålsenliga och ekonomiskt överkomliga bostäder är en viktig förutsättning för en aktiv lokaliseringspolitik. Många företagare anser att bristen på bostäder omöjliggör eller försvårar lokaliseringen av deras företag till en viss ort.

I län med vikande näringsliv har många kommuner i sin strävan att behålla människorna kvar och trygga deras försörjning ibland mer eller mindre öppet subventionerat företagare som lovat förlägga sin verksamhet till orten.

Som mera lämpligt har det i det sammanhanget ansetts vara att kommunen inriktar sina strävanden på att tillgodose invånarnas behov av bl. a. skolor, bostäder, fritidsanordningar och befrämja annan serviceverksamhet.

Skall den nyligen offentliggjorda kvottilldelningen genomföras, torde i många län den förut planerade bostadsproduktionen komma att kraftigt minska. Som ett exempel kan anföras Kalmar län, där ansvariga länsmyndigheter har ansett ett bostadsbyggande i storleksordningen 2 500 lägenheter vara nödvändigt för att tillgodose de olika städernas och kommunernas behov. Där blir årstilldelningen enligt förslaget endast 1 500 lägenheter. Självfallet kommer en så kraftig begränsning av bostadsbyggandet i länet att allvarligt försvåra den med landstingens och kommunernas gemensamma strävanden framgångsrikt påbörjade industrilokaliseringen.

Att storstädernas onormalt överhettade arbetsmarknad skall ytterligare ansträngas genom ökat bostadsbyggande på landsortens bekostnad kan inte anses vara att effektivt utnyttja samhällets resurser. »Rivningsraseriet» påstås ofta gå ut över tämligen bra, centralt belägna och billiga bostäder i storstäderna. I väntan på rivning lär många goda bostäder stå tomma. De sålunda påtalade förhållandena bör genom lämpliga åtgärder bringas att upphöra.

För att lätta inflyttningstrycket i storstäderna förefaller det angeläget och till båtнад för både storstad och landsort att industrilokalisering och bostadsbyggande befrämjas i orter utanför storstadsräjongerna.

Riksdagen borde vid behandlingen av frågan om statligt stöd för bostadsproduktion uttala att den utökning av verksamheten som de samhällsekonomiska resurserna kan komma att tillåta bör lika fördelas över landet med

särskild hänsyn tagen till den aktiva lokaliseringens krav. Det måste anses vara helt felaktigt att ökningen av bostadsbyggandet i storstäderna skall ske på bekostnad av motsvarande verksamhet i landsorten.

Med anledning av det sålunda anförda föreslås,

att riksdagen beslutar

att vid behandling av frågan om statligt stöd till bostadsbyggande uttala att fördelningen sker jämväl med hänsyn till lokaliseringens politiska synpunkter i län som t. ex. Kalmar län; samt

att en eventuell ökning av bostadsproduktionen i storstäderna icke får resultera i minskning för landsortens vidkommande, utan följas upp med en ökning även ute i länen.

Stockholm den 27 januari 1965

Ivan Svanström